

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr, 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyilttér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A magyar nemzeti ügy diadala.

Arad, junius 21.

„*Rabok legyünk vagy szabadok?*” A szabadság dalnokának e lángoló szavai, melyekkel 46 év előtt lelkesítette küzdelemre az ifjúságot, égett most újra minden magyar honfű keblében, az elkésredés, a kétség és a remény érzelmei között. Mert hasztalan minden csüres-csavarás, a harc, melyet nem csupán a szabadelvű párt, hanem az *egész magyar nemzet* folytatott a reformok mellett, régen kibontakozott egy elvi jelentőségű kérdés szűkebb keretéből, és immár a lelkiismeret szabadságának, a magyar nemzeti eszme, a magyar állam szuverenitásának győzelmével vagy bukásával volt szorosan egybeforva.

Ha elvesztettük volna e harcot, elvesztettük volna a művelt Európa előtt a bécsületünket, a már-már vérszemre kapott nemzetiségi agitációval szemben tekinthetnénk, az Osztrák és Magyar Monarchiában befolyásunkat, a törvényhozás és kormányzatban önállóságunkat. Ha most elbukunk, akkor beigazolódik vala egész Európa előtt, hogy képtelenek vagyunk a kulturális haladás olyan intézményeinek meghonosítására, melyek a többi művelt nemzetek társadalmi békéjének, polgári jogegyenlőségének, lelkiismeretbeli szabadságának régóta bevált, nélkülözhetetlen alapjait képezik, akkor magunk tettünk volna szégyenletes tanubizonyságot róla, hogy hazudoztunk, midőn a nyugat előtt magunkat a kultúra hordozói-, a szabadság hivatott előharcosainak vallottuk.

Am velünk volt, a magyarok nagy Istene, és győztünk a szent harcban a melyen oly sok nemzeti érdekünk volt kockáztatva. Győztünk, és velünk győzött a civilizáció, a jogegyenlőség, a lelkiismeret szabadságának magasztos ügye. És a győzelemnek egyik legszebb zálogát képezi annak világszerte való megbizonyosodása, hogy a magyar nemzet élet-halál küzdelmében az ő diadala egyszer mind a humanizmus legszentebb eszméinek diadalát jelenti.

Ne tegyük kalmár fontra a vívmányok súlyát, csak azt tekintsük, kicsoda kellen viltuk ki azokat? Ha azt vesszük fontolóra, hogy az elkésredett, a késig menő küzdelemben a szellem nyugtató római hierarchia, a népszabadság ellen agyarkodó bécsi reakció, a panszlavizmus zsoldjában álló nemzetiségi forradalom és a feudális osztályuralom teljes erővel vonult föl a magyar nemzet ellen, csak akkor, ha ezt vesszük fontolóra, becsülhetjük meg igazán a győzelem nagy dicsőségét, s az azzal kivívott érdekek kulturális jelentőségét.

A nemzeti színű lobogó, mely a magyar törvényhozás épületén leng, az első elhatározó döntő ütközet diadalát jelenti,

melylyel a modern magyar nemzet a világszabadság nevében e hazát a második évezred számára újból birtokába veszi. Üdv mindazoknak, kiknek e diadal kivívásában részük volt, üdv a népszabadságért lángoló magyar nemzetnek, üdv és örök dicsőség e nemzet fenköltlelkű koronás vezérének, Árpád és Szent István méltó utódának, kinek a nemzet erekiyéivel vértezett jobbja döntötte el a válság pillanatában a szent ügy javára a harcot.

Éljen Ferencz József magyar király!

A főrendiház ülése.

Budapest, junius 21. (Saját tud. táv.)

Izgatott hangulat s minden második lépésre egy rendőr, — ez a helyzet szignaturája. Amiből talán azt lehetne következtetni, hogy ok van az izgatottságra és szükség lesz a rendőrökre is . . .

Most, a főrendiházi ülés előtt pár percczel felesleges kombinációkba bocsátkozni. Hiszen pár óra múlva ugy is tisztán fognak látni. A kombinációkat pedig nagy könnyen halomra dönthetné egyetlen fordulat.

Annyi bizonyos, hogy a szavazás előtt vajmi kevés a liberálisok kilátása. Embe-reik egy része távol maradt s az ülés elején még csak *Héderváry* horvát bán sem mutatkozott. Lehet, hogy az ülés folyamán még megjön, de egyelőre nincs még itt. Es vele hiányoznak még többen.

Ellenben itt piroslik *Vasary* vezetése alatt a püspöki kar. *Zichy Nándor* gr. alig tudja, hogy kihez forduljon, úgy udvarol nekik. Az udvarlásban asszisztálja *Eszterházy Miklós* Móríc és *Széchen Antal*. Es a miniszterek háta mögött ott szürkülnek a szakállas szerb és oláh püspökök. Es a többiek, a feketék, egytől egyig . . .

A karzatok délelőtt 10 óra óta zsufolva vannak. A képviselői karzaton ember ember hátán szorong, még a padsorok közötti utak is zsufolva vannak. A karzat másik oldalán a mágnás hölgyek foglalnak helyet. *Egyenesen a templomból jöttek és még érzik rajtuk a tömjén szag*. A fiatal mágnások kaczagva kurizálnak. A hírlapírói karzat már hetek óta tul van jegyezve, csakhogy a jegyekkel ellátott kollegák egy része is künszorult. Ezen az oldalon is szép számmal vannak hölgyek.

Azután megkezdődött az ülés.

Kezdeté déli 10 órakor.

Elnök: Szilágyi József koronaőr.

Jegyzők: Gyulai Pál, Gáll József, Bánffy György gr., Rudnyánszky József.

A kormány részéről jelen vannak: *Wekerle Sándor*, *Szilágyi Fejérváry Jozsefovich*, *Andrássy*, *Eötvös* és *Hieronym*.

Az ülés megnyitása után *Zichy Nándor* gr. néhány kérvényt terjeszt be az egyházpolitika ellen.

Kiadják a bizottságnak.

A polgári házasság.

Felolvasták a képviselőház üzenetét, melynek értelmében a házassági jogról szóló javaslatot másodszori tárgyalás és megfontolás végett átküldi a főrendeknek.

Gajzágó Salamon emelkedett hangon utal arra, hogy a javaslattal magával a főrendek tisztában lehetnek. Most arról van szó, hogy ne csak a javaslatot magát, de mérleget is egyuttal az adott viszonyokat is. Mi a helyzet? A képviselőház, a nemzet, a kifejezője, óriási többséggel küldte ismét a főrendi házhoz a javaslatot, amelynek szükségessége újfént dokumentálva van. (Helyeslés.) A korona az országos közvéleménnyel és a politikai szükségletekkel bölcsen számolva, megozafolta azt a korteskedést, hogy ő ellenzi a javaslatot sőt felhatalmazást adott annak kijelentésére, hogy ő is politikai szükségnek tartja a javaslatot. Ezeknek hatása alatt csak azt teheti, amit tett első ízben: megszavazza a javaslatot. (Zajos helyeslés balfelől.)

Zichy Pál Ferencz gr. nagyratartja az egyház és az állam közötti békét és éppen azért ellenzi ezt a reformot, mely radikális-musával alkalmas arra, hogy ezt a békét egyszer mindenkorra megrontsa. Egyuttal utal arra, hogy foglalhat e javaslat mellett állást a képviselőház többsége, a nemzet többsége azért ellene van a javaslatnak. Es itt hivatkozik a nőkre, a kik a nemzet felét képezik és akik a polgári házasságtól szintén idegenkednek. (Derűtség.) Eppen azért a radikális kötelező polgári házasság helyett ajánlja a liberális fakultatív polgári házasságot, amely alkalmas arra, hogy megóvja a fenyegetett békét és hogy egyben a házassági visszasságokat is megakadályozza. A javaslatot nem szavazza meg. (Helyeslés jobbfelől.)

Vay Béla b. örömmel üdvözölte ezt a javaslatot s örömmel üdvözli most is, mert ez a javaslat a liberalizmus diadala és jövőnknek egyedül a liberalizmus a biztosítéka. Erti a főrendiház tartózkodását bizonyos kérdésekben és bizonyos viszonyok között. Hiszen a főrendek konzervatív érületüknél fogva a mérséklő szerepére hivatnak. De a merev non possumus elvére helyezkedni és ridegen visszautasítani a nemzeti közvélemény követelését, az olyan magatartás volna, amelylyel éppen azt játszaná el a főrendiház, amire hivatva van. (Helyeslés.) Elfogadja a javaslatot, mert egyedül ezzel a javaslattal lehet megszüntetni a házassági visszasságokat. (Zajos helyeslés balfelől.)

Zay Miklós gr. nem szívesen látja a javaslat másodszori tárgyalását, mert először sem látta szívesen és épen ezért kijelenti, hogy a javaslatot most sem szavazza meg . . . (A szónok elakad és hevesen pütri a bajuszát.) Polemizál aztán a miniszterelnök múltkori beszédével és kijelenti, hogy a radikaliz-

must nem szólók idézék föl az ellenállással, hanem a kormány, amely a radikálisok közelségéhez köti magát, a helyett hogy megfelelő engedményekkel magához fűzze a bigadtabb főrendiek táborát. A javaslat tárgyalásába nem bocsátkozik, hanem ha haroz kell, szólók készek a harozot is fölvenni. (Helyeslés jobbfelől.)

Keglevich István gr. nemszándékozik most kapacitálni, mert itt elfoglalt álláspontja van mindenkinek és azokat, akik a non possumus elvén állanak, kapacitálni nem lehet. Tehát csak azt jelenti ki, hogy a javaslatot megszavazza. Még csak annyit tesz, hogy rektifikálja multkori beszédét, amelyet úgy értelmeztek, hogy ő a főrendiház reformjával fenyegetőzött és hogy ő az egy kamarás rendszert helyesli. Nem igaz! Nem fenyegetőzött és nem is helyesli az egy kamarás rendszert. Reformálni a főrendiházat okvetlenül szükségesnek tartja. Mert lehetetlen kormányozni olyan főrendiházzal, amely — ha kedve úgy tartja — a haladást hosszú időre megakaszthatja. Reformálni kell úgy, hogy a kinevezettek száma ne legyen korlátozva és úgy reformálni, hogy valamely javaslat visszautasítása hányszor legyen megengedhető. Egyébként a helyzetet nem tartja tragikusnak, mert ő nem azt látja a leszavazás esetében sem, hogy a főrendiház világi többsége leszavazta a javaslatot, mert csak az áll, hogy a javaslatot a főrendiház egyházi többsége szavazta le. (Zajos helyeslés balfelől.) Ha a javaslatot általánosságban elfogadják, a részleteknél határozati javaslatot terjeszt be, azt ami már megjelent a lapokban, de olyan uton, amelyet szóló lopásnak tart. A javaslatot megszavazza. (Helyeslés balfelől.)

Széchen Antal gr. e javaslat második tárgyalása alkalmából szavát emeli azon eszme ellen, hogy a sajtó és a közvélemény a nép szuverenitást proklamálta, mint olyat, amelynek kötelező ereje van s amelylyel szemben nem állhat meg semmi. Szuverenitást csak kettőt ismer: a koronát és az alkotmányt. Egyben pedig tiltakozik az ellen, hogy itt demokrata, vagy arisztokrata kormányokról beszéljenek. Olykor lehet hogy a demokrata, olykor pedig hogy az arisztokrata irányok kerülnek tulsulyra, de a kormány soha sem lehet sem demokrata, sem arisztokrata, mert a kormányt csak az ország érdeke vezetheti.

A polgári házassággal szemben álláspontja a régi és ezért a javaslatot nem fogadja el.

Zelenka Pál ev. püspök reflektál azokra a miket a mult tárgyalás alkalmával némelyek a javaslat ellen felhoztak. Egy vallást kapunk a Mindenhatótól, a mely egy vallás különházakban egy ozéla működik. Ezért nem lehet mondani, hogy egy egyház van és azonkívül néhány vallás. Kiterjeszkedik arra az állításra, hogy a javaslat a radikalizmus örök lobogóját bontja ki és ezt tagadja. Jó lesz a javaslat, mert általa az egyházak természetesen működési körükbe visszautaltatnak és bekövetkezik az az idő a midőn az egyház nem hatalmaskodni fog, hanem a népet a szent zászló és nem a vörös zászló alá tereli. Reményli, hogy az állam a papokat kárpótolni fogja. A javaslatot, a mely az egyház jogait távolról sem sérti elfogadja. (Eljenzés balról.)

Rudnyánszky József b. egyetért azzal, hogy a szönyegen fekvő javaslatokat a napirendről teljesen levenni nem lehet, de megoldásukat nem a kormány által előterjesztett módon óhajtja. Hivatkozik gróf Andrássy Gyulára, a ki azt mondotta, hogy az ily kényes kérdéseket az állam és egyház egyaránti kielégítésével kell megoldani. O a hűséget a koronához nem a kormány által előterjesztett értelemben fogja fel. (Eljenzés.) Az egységes házasságjogi judikatúrát kívánja, de a polgári kötést megelőzze egy közeli helyiségben az egyházi kötés. Az elmulasztott polgári kötésnek elég sulyt kölcsönözne az, ha a polgári kötés elmulasztása megbüntetessék.

A szabadelvű párt törekvéseit 17 év óta támogatja, de nazafias kötelességeivel ellentétben állónak tartaná, ha ezt a javaslatot megszavazná. Felhívja azokat, a kik a javaslatot támogatták, hogy most az utolsó órában gondolják meg, hogy mit tesznek. (Elénk eljenzés jobbról.)

Pallavicini Zsigmond gr. óhajt Magyarországnak több nálánál liberálisabb magyart, de olyan nincs. Ez a javaslat csak a zsidóknak kell és ezért nem fogadja el.

Ifj. Széchen Imre gr. kész volt kompromisszumra, de a kormány olyan merev álláspontot foglalt el, hogy lehetetlen volt a megegyezés. Így tehát jogtalan a vád, hogy a non possumus álláspontján áll a főrendiház. A javaslatot nem fogadja el.

A vitát bezárták.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter olyan-

nak látja a helyzetet, hogy felesleges a kormánynak hosszasan fejtegetnie álláspontját. De mégis meg kell jegyezni Széchenyi Imre ifjabbal szemben: való, hogy a negoczióban egyik csak a főrendek ellenzéki scrai, de nem egyik valami javaslatban. Hangsúlyozta a fakultatív formát. Hát jól van. Tehát akarja a polgári házasságot, akkor ugyan hogy van, hogy ha el nem érheti a fakultatívot, még is nem azokhoz csatlakozik, a kik a polgári házasság egy másik formáját óhajtják, hanem a klerikálisokhoz, akik semmiféle polgári házasságot sem akarnak? (Derűtség.) Ez azt a meggyőződést kelti az emberben, hogy álláspontjuk nem elég komoly. (Helyeslés.) Eltekintve természetesen attól, hogy annak a fakultatív formának oly kevés a hive, és hogy ellene épen a fakultatív forma jelenlegi szövetségei tiltakoznának a leghevesebben. (Zajos helyeslés balfelől.)

Beszéde további folyamán konstatálja a miniszter, hogy ha bár a katolikus egyház a kötelező forma mellett volt mindig, most mégis a fakultatív frakcióval szövetkezik. Hogy pedig a kötelező formát a katolikusok enyhébbnek tartják, erre vonatkozólag idéz a hirhede Schoppe püspök könyvéből, melyet mint egyetemi tanár irt. Az ítélet megmutatja, hogy a püspök határozottan a kötelező forma mellett kardoskodott a fakultatívval szemben. (Óriási derűtség.)

Ezek után nyugodtan bizza a javaslatot a főrendiház elbirálására, kérve annak elfogadását. (Zajos, lelkesült eljenzés.)

Négy többség.

Vasary Kolos hercegprimás a miniszter beszéde alatt folytonosan jegyzett. Figyelmeztették azonban, hogy most már nem szólhat fel, mert arra nincs joga.

Minden oldalról zajosan tört fel a kiáltás:

— Szavazzunk!

Elnök: Következik a szavazás...

Mindenki elfoglalja helyét. A szavazás délután 2 órakor megkezdődött, feszült figyelem között. Eleinte az egymásután szavazó grófok és klerikálisok voltak többségben, azonban már a bárók a liberálisok ügyét lendítették. A kinevezett főrendek szavazásánál beállott a két tábor között az egyensúly. Már akkor bizonyos

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

A vörös ibolya.

Esteledett. A nap még elég magasán állhatott az ég boltozatán, de vihar és záporos közeledett, ezért sötétedett oly hamar.

Távolról valami fiatal embert lehetett látni, kinek utja rendszeren hegyeken és erdőkön szokott vezetni. Félig turista, félig vadász öltözet volt rajta. A mi fiatal emberünk Wiegand Imhol, a sólyomvadász volt. A sólyomvadászatban valóságos művész volt. Ki tudta lesni a legalkalmasabb pillanatot arra, hogy kiszemelt áldozatait törbe ejtse. Az elejtett sólymokat aztán a legjobb áron tudta eladni. Kedvtelésből összebarangolta az egész falujabéli környéket, egyedül Goldeck vára vidékét nem látogatta meg soha. S ennek meg volt a maga jó oka. Az általa gyűlölt vár ura Junker Goswin volt, kinek a neve hallatára is összeszorult Wiegand ökle.

Egy nap szokatlanul gyorsabban végezte el napi sólyomvadászatát: ünnep volt. Ahitatos sokaság haladt az erdőn keresztül a szomszéd falu templomába. Hozzájuk csatlakozott s ment, mignem elérték valamennyien a templomot. Wiegand megállott a templom egyik szögletében, nem tudott énekelni. Ének helyett azonban egy szívből fakadó ima szállott el ajkáról az egek urához, mondván: „Kedves Jézusom, légy vigasztalóm, adj reményt, örömet szegény árva

szívemnek”. Kíváncsian, mohó vágygyal nézett egy szomszéd padsorba, hol egy kis leány énekelte buzgóan. Hildegunde egy gazdag parasztagazda leánya volt, de paraszt létére nemes, elragadó vonásai voltak. Aki az ő áhitatos, szemérmes arcját csak a templomban látta, nem is gondolta, mennyire kevély és dacos tud lenni e kis leány.

Az istentiszteletnek vége lett, mindenki kisietett a templomból. Wiegand úgy intézte lépteit, hogy a leány elé kerüljön. Elébe került, megállt előtte s kérdé:

— Hildegunde, jösz-e a holnapi táncmulatságra?

A leány elpirult s szó nélkül távozott el a fiatal embertől.

Wiegand elhalványult s buskomoran borult egyik ismerősének a vállára.

Az ismerőse szólt:

— Ha akarod, hogy a táncmulatságon ott legyen, hívd meg Goldeckkerrel.

Wiegand ökle összeszorult e névre s felemelte kezét, mintha útni akarna valakit. Hazafelé tartott; otthon pompás ebéddel várta az édesanyja.

Gyönyörű nap volt, de annál nagyobb volt az ellentét szívében. Estig kint üldögélt a házuk előtt levő padon. Végre beesteledett. Ekkor édesanyja így szólt hozzá:

— Fiam, aludni megyek. Jösz te is?

— Megyek, anyám!

Az anya gyengéden megcsókolta fiát s szólt:

— Vigyázz fiam a ma éjjeli álmodra... Amit ilyen nagy ünnep alkalmával álmodik az ember, az beteljesedik.

Reggel mindketten felkeltek s együtt mentek a templomba. Menetközben Wiegand kérdé az édesanyját.

— Kedves mama! szólj — láttál te már valaha piros ibolyát?

— Nem láttam fiam. De mért kérded?

— Egyszerűen azért, mert az éjszaka álomban egy vár felé mentem, kezemben egy csokor ibolyát szoritottam... de az egész csokor vörös ibolyákból állott. Hildegunde látta az ibolyákat s ajkát menyaszszonyi csókra nyujtotta.

Az anya azt mondá:

— Verd ki fiam... fejedből ezt az álmot. Ez úgy sem fog teljesülni. Mióta a világ áll, sohasem volt vörös ibolya.

Elértek a faluba. Az édes anyja kérdé:

— Elmész te is a táncba?

— Nem megyek édes anyám, solymászni van kedvem.

— Ma? ünnepnapon?

— Hadd mehessek; mama...

Az anya elhallgatott. Egy pár perc múlva Wiegand elindult a vadászatra. Utja a gazdag paraszt háza mellett vezetett el. Itt találkozott a gazdag paraszt kis fiával, ki kérdé tőle:

— Wiegand! Mehetek veled?

— Szívesen látlak.

Együtt folytatták az utat. Wiegand gyakran nézett melán, sóváran a fiu szemébe.

volt a javaslat elfogadása. A közönség alig győzte a szavazás végét várni.

Az elnök óriási izgatottság között hirdette ki a szavazás eredményét a következőkben:

A javaslat elfogadása mellett szavazott 128, ellene 124 főrendi, így a polgári házasságra vonatkozó javaslat négy többséggel elfogadott.

Az eredmény kihirdetését zajos, lelkesült éljenzések követték. A liberálisok a kormány tagjai körül csoportosultak és melegen gratuláltak. A karzaton a közönség éljenzésekkel és tapsol.

A klerikálisok, a kik 28 többséget reményltek (??), mint egy vert had, lehangoltan kullognak ki egyenkint a teremből.

A diadal híre kijut az utcára. A közönség fűlszaggató éljenzésekben ujjong percekig, a lelkesedés leírhatatlan.

Vasary hercegprimás a szavazás kihirdetése után kijelentette, hogy ők a javaslat részletes tárgyalásában részt fognak venni, de csak azért, hogy a **»káros«** javaslatot lehetőleg enyhítsék. Kéri nyilatkozatát jegyzőkönyvbe venni.

Elnök: Ezt a kijelentést lehetetlen jegyzőkönyvbe venni, azonban a naplóban nyoma lesz. (Helyeslés balfelől.) A részletes halasztást a holnapi ülésre halasztom. (Helyeslés.)

Az ülés délután fél 3 órakor a liberálisok és a karzat zugó éljenzése között véget ért.

Széchenyi Antal gróf távozóban nagy dőlyfősen ezt a kijelentést tette:

— Jobb szeretem, hogy négy szavazattal megbuktunk, mint ha kettővel győztünk volna.

Az utcán.

Budapest, június 21. (Saj. tud. táv.) A műveltségvilágból kivonuló klerikális főrendekkel az utca népe nem törődött. Fel sem vette azt a szomorú hadat. A liberálisokat azonban csaknem kiszedte kocsijukból.

Wekerle miniszterelnök kocsijából a lovakat ismét ki akarták fogni, de a kocsis a lovak közé vágott és elvagtattott. Százával rohantak az emberek a kocsi után de elmaradtak.

A többi miniszterek, valamint Keglevich gróf és Széchenyi Béla gróf hasonló lelkes ovációkban részesültek.

A főváros hangulata.

Budapest, június 21. (Saj. tud. táv.) A lapok külön kiadásokban jelentik az örömhírt. Az egész főváros lázas örömben ég.

A **»Magyar Állam«**, ez a boldogtalan klerikális újság (ha ugyan újságnak lehet nevezni), ma **»Ave Caesar!«** című cikkében elsiratja a csufos kudarcot.

A döntés tényezői.

Budapest, június 21. (Saj. tud. távirata.) A **»Bud. Corr.«** jelenti: A főrendiház szabadelvű tagjainak benső meggyőződésükhöz való ragaszkodása és kötelességérzete ma kivívta a becsületesen megérdemelt győzedelmet s ezzel együtt az ország részére az oly kívánatos békét is. — Alaposan bekövetkezett, a mit előre prognostisáltunk, jelen lévén azon összes főrendiházi tagok, kik első ízben a javaslat mellett foglaltak állást, kivéve azokat, a kik betegség által absolute akadályozva voltak a megjelenésben.

Tényleg elfogadta a főrendiház a polgári házasságról szóló kormányjavaslatot a részletes tárgyalás alapjául. A szabadelvű párt részéről csupán az agg és beteg Bánffy Miklós gróf, Forgách Károly gróf és Ormos Zsigmond, a kik mindketten súlyos betegek és az Angliában időző Batthyányi Strattmann herceg voltak távol. Meg **Khuen-Héderváry** gróf is, a kit pedig súlyos családi gyász ért, sietett segítségnyújtani a liberális reformok diadalra jutásához.

Figyelemre méltó tény az, hogy a főrendiház tagjainak egyike sem szavazott ma másképp mint az első szavazás alkalmával.

A javaslat mellett szavazott ma a következő 14 főrendiházi tag, kik az első alkalommal nem voltak jelen: Bolza Géza gróf, Degenfeld Sándor gróf, Draskovich György gróf, Korniss Károly gróf, Pejacsevich Arthur gróf, Széchenyi Bertalan gróf, Teleki László gróf, Ambrózy Gyula báró, Ambrózy István báró, Kemény Arpád báró, Eszterházy Ferencz gróf id., Jósika Samu báró, Uechtritz Zsigmond báró és Zuber József.

Volt ezzel szemben négy oly tagja a főrendiháznak, a kik az első alkalommal nem voltak jelen s a kik ez uttal a ja-

vaslat ellen szavaztak, név szerint: Dulánszky Nándor püspök, Apponyi Géza gróf, ifj. Zichy János gróf és Zichy Henrik gróf.

A döntő fordulatot azonban a főrendiháznak az a 19 tagja idézte elő, kik első alkalommal **nemmel** szavaztak s most távol maradtak a szavazástól. Ezek Desseffy Sándor csanádi püspök, Gruics Mihály károlyvárosi püspök, Pálffy András gróf testőrkapitány, Windschgrätz Lajos herceg, Eszterházy László gróf, Eszterházy József, Miklós gróf, Festetich Taszilo gróf, Hunyady Kálmán gróf, Karácsonyi Aladár gróf, Pálffy János gróf, ifj. Serényi Béla gróf, Stubenberg József gróf, Balassa István gróf, Batthyányi Elemér gróf, Festetich Vilmos gróf, Gervay Mihály, Luczenbacher Pál, Melczér István és Uzovics Pál.

Most már az összes többi egyházpolitikai törvényjavaslatok elfogadásának is mi sem állja útját és a házasságról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalás folyamában is a kormány minden előzékenysége mellett sem várható a törvény szövegének bármiféle módosítása annál kevésbbé, mivel a főrendiházi szabadelvű többségnek összes tagjai a részletes tárgyalás befejeztéig együtt maradnak, mindennemű meglepetésnek elejét veendő.

A vidék lelkesedése.

Békés-Csaba, jun. 21. (Saj. tud. táv.) A szavazás eredménye óriási lelkesedést szült. Este táklyásmenet járta be a várost, mely nemzeti színű lobogókkal van diszitve, s a királyt és kormányt lelkesülten éltetik.

Nagy-Becskerek, jun. 21. (Saj. tud. táv.) Az egész városban mindentelé elégedettség és lelkesedés nyilvánul. Este fáklyás menet járta be a várost, lelkesülten éljenzve a királyt és a kormányt. **Wekerle** diszpolgárrá választása a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatába fel lesz véve.

Sopron, jun. 21. (Saj. tud. táv.) Az itteni lenni lelkes közönség elhatározta, hogy a liberalizmus győzelmének örömeire **bankettet** rendez.

Jászberény, június 21. (Saj. tud. táv.) Táviratilag üdvözölték **Wekerlét** és **Szilágyit**. A lelkesedés óriási, mindenütt a kormányt éltetik.

Egy jól értesült újság.

Az egész magyarországi sajtó különféle kombinációkat fűzött ahhoz, miként fog eldőlni a főrendiházban a polgári házasság sorsa. Voltak a kik megbuktatták, voltak, a kik óriási többséget jósoltak neki. Hogy az összes lapok közt a **»Magyar Újság«** járt legközelebb a valósághoz, ezt mutatja az említett lap tegnapi száma, mely tehát még a szavazás előtt jelent meg.

Az idézett lap így ír:

A lehető legnagyobb részletbe menő kombinációk tárgyát képezte tegnap a politikai körökben a mai szavazás eredménye. Minden eshetőség számba vétetett. Mindkét oldalról tudják már, ki érkezett meg s ki fog érkezni reggelre? Persze van e hírek közt jó, vagy rosszakaratu felállítás is, mely csak később derült ki. Annyi tény, hogy az ellenzékben jóval többen fognak elmaradni, mint a kormánypártból.

Mindkét táborban egymást érték tegnap a sürgönyök. A kormánypárt akciójában tevékeny részt vesznek főleg **Andrássy Aladár** és **Keglevics István** grófok. Az elmaradtak közt lesznek **Sz. Eszterházy (Miklós. Andor és Béla.)** Azt hitték, hogy nem jön el szavazni herceg **Eszterházy Pál**, a volt Soproni főispán, a ki azonban tegnap megérkezett. Megjött **Pálffy Mór**ics gróf is, habár azt írta, hogy szembaja miatt nem jöhet. E kettő ellene szavaz, de az is

— Kedves Heini, egyetértünk mi ketten?
— Egyet, szót a fű mosolyogva.
— Te, nem igyekezett téged tölem elidegeníteni Goldecker?
— Goldecker! Hadd el, nem állhatom ki azt az embert.
— Talán rég nem volt nálatok?
— Régen? Tegnap volt nálunk, de én rögtön elfutottam otthonról, mibelyt megláttam.

Wigand többet nem kérdezett. Tovább haladtak. Aztán lesbe álltak. Szép prédára tettek szert.

— Heini! Ez szerencsés nap! Ma egyszerű fogást tettünk.

Ujra lesbe akart állni, de valakit észrevett a közelben s arra felé tartott. Wiegand arca kigyult a haragtól, mert azt hitte és hallotta, hogy a Goldecker is solymokra vadász néha-néha.

S csakugyan Goldecker volt egyik társával, szinte solymokra lestek az erdőben. Nevetést és gunyos beszélgetést hallott Wiegand és Heini.

Heini Wiegandra tekintett s így szólt hozzá:

— Ezek az én nővéremről beszélgetnek. S a kis Heininak igaza volt. Gunyos, csufolóó megjegyzéseket tettek Goldecker és társa, a miket Wiegand felkapott, meghallott.

Goldecker halálsápadttá lett, mert elébe állott Wiegand s összeszorított ököllel mondá:

Goldecker ur! Az ön állítása merő hazugság. Nézzem a szemembe s mondja meg, jár-e az ön által kicsufolt leányhoz... Goldecker leste az alkalmat, hogy Wiegandot eltegye láb alól. Mig Wiegand haragosan szólt észrevétlenül kihuzta vadászkeszt s belédöfte. Wiegand elterült a földön, ajkairól ez a szó szállott el: Hildegunde.

A kis Heini futásnak eredt s bekiáltotta az erdőbe: gyilkos, gyilkos...

Wiegand, hosszú aléltóságából végre magához tért. Egy kis vértócsa képződött mellette, szerencsére a karját érte a kés. Egyedül volt... Ahogy felkelt, nem messze tőle egy bot volt a földbe tűzve, melyen ibolya bokréta függött vértől megpirosítva.

— Ime álom teljesült szólt önmagához. Aztán kezébe fogta a piros ibolyát s mondá: „Hildegunde neked viszem.“ Gyenge lett a sok vérvesztéstől, kissé földre heveredett, hogy kipihenje magát. Elaludt. Mikor felkelt, nem akart hinni szemeinek. Agyból kelt fel, mellette térdelt a gazdag paraszt leánya Hildegunde, édesanyja, az öreg paraszt nábob s a kis Heini, ki hazafutott volt, s jelentette az esetet apjának. Mikor Wigand elaludt, vigyázva a paraszt nábob lakására szállította.

Ott volt a vörös ibolya is, amelyről csak ugyanígyalant mondott az álma.

A faluban megszólalt az ünnepre hívó harangzó s bent a paraszt nábob családjában olyan frigy köttetett, melyben a feleket csak az ásó, meg a kapa választja el. K.

valószínű, hogy megjelennek az ülésben, de — a király öhajának megfelelőleg — tartózkodni fognak a szavazástól. Cziráky Béla gróf külügyminiszteri oszt. tan. megérkezett és ellene szavaz. Szintén megjött a multkor távol volt új zágrábi érsek. Mellette fog szavazni a multkor távol maradt Josika Samu báró, volt belügyminiszteri államtitkár. Megjött a multkor szintén távol maradt Nemes Vincze gróf, ki mellette szavaz, megjött ifj. Huszár Károly báró is mindketten megszavazzák a javaslatot, Széchenyi gróf eljött ellene szavazni, Esterházy Móricz gróf veszprémi főispán multkor sem vett részt a szavazásban és most sem jött el a szavazásra. Festetics Tasziló gróf úgy volt, hogy igennel fog szavazni, de csak egyszerűen nem vesz részt a szavazásban. A püspöki kar teljes számban megérkezett.

Minden valószínűség szerint eltaláltuk talán már minap a szavazás eredményét, (bár elismerjük, hogy csak kombináció ez is) hogy t. i. a törvényjavaslat 4-6 szótöbbséggel kerüljön át a főrendiház mai ülésén.

E szerint ellene szavazna 124.
mellette: „ 130.

Két püspök.

Meszlényi szatmári püspök egy hetet töltött most fiatalkori barátjánál, Schopper György rozenyói püspöknél. A házigazda vendégének tiszteletére nagy ebédet adott, melyen a városi honorációrok is megjelentek. Az ebéd alatt maga Meszlényi kerítette a beszélgetések sorát az akkor még válságos kérdésre, a polgári házasság sorsára és a többek között így nyilatkozott:

— Természetes, hogy mint egyházam hű papjának, azt a javaslatot elleneznem kell, de meg vagyok győződve, hogy a javaslat meglesz, ha azt ő felsége akarja. Es ha meglesz, én, mint házam hű fia, tisztelni fogom azt és rendelkezése előtt meghajlok.

Schopper Györgynek, a „legharciasabb“ püspöknek álláspontja, természetesen egészen más volt.

De hát — szerencsére elbukott vele.

A megszavazás hira Aradon.

— Saját tudósítónktól. —

Villanyosság szárnyán repült Aradra a hír, az örömhír, a mely meghozta, hogy a főrendiház megszavazta a polgári házasságra vonatkozólag hozzá benyújtott törvényjavaslatot.

A hír hatása óriási volt. Csoportok keletkeztek az utcán, a kávéházakban és sehol nem beszéltek másról, mint a nagy diadalról, mely büszkén tölti el a liberalizmus minden barátjának szívét.

Este Arad fényárban uszott s fáklyászenés körmenet járta be az utcákat.

Mindezekről alábbi tudósításainkban számolunk be.

A közönség érdeklődése.

Még jóformán össze sem ült a főrendiház tegnap, hogy második tárgyalás alá vegye a polgári házasságra vonatkozó törvényjavaslatot, még talán meg sem kezdődött odafent az ülés s éppen hogy csak gyülekeztek a méltóságos urak: már is türelmetlenül és egész délelben csengett szerkesztőségünk éles szavú telefonja.

Halló!
— Halló!
— Ki beszél?
— K. Y.
— Mivel szolgálhatunk?
— Elfogadták? Nem?
— Türelmet kérünk. Mihelyt sürgőnyt kapunk, azonnal megjelenik az „Aradi Közlöny“ rendkívüli kiadása.

Még az első kíváncsi ur le sem csengetett, már a város tulso részéből egy második, harmadik jelentkezett.

— Szolgálhatunk?
— Kérek egy rendkívüli kiadást?
— De még nincs.

— Nincs? Hiszen mindig önök szoktak az elsők lenni. . .

— Igen ám, de még nem érkezett sürgöny.

— Hát mikor érkezik?

Egy cinos kisasszony (a kit bizonyára nem pusztaságból érdekel a dolog), könyörögve (szinte hallottuk a szivdobogását) szólt bele a telefonba.

— Edes szerkesztő ur, tegye meg a kedvemért, mihelyt pozitív értesülést kapnak, telefonozza meg. A legnagyobb izgalomban várjuk én is, meg a völe . . . az öcsém is. Lesz olyan jó? . . . Köszönöm.

Sokan személyesen jöttek fel a szerkesztőségbe kérdezősködni. Egy szóval Arad ismét lázban és izgatottságban foglalt várakozó állást s valószínűleg ostromot intézett a redakciónk ellen.

S ez az izgalom tartott és fokozódott mindaddig, míg csak a lapok külön kiadásai meg nem jelentek.

Délután fél 3 órakor elsőnek jelent meg az „Aradi Közlöny“ rendkívüli kiadása, amely véget vetett az izgalomnak s tudtára adta Arad közönségének a csak pár pillanattal előbb kapott telegrammot, hogy a főrendiházban négy szótöbbséggel elfogadták a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául.

Soha hasonló örömet, hasonló lelkesedést még rendkívüli kiadás nem keltett. Villámgyorsan repültek szét az apró fehér lapok s nyomukban lépten-nyomon, futó tűzként villant fel az öröm hangja. Örül, lelkesül az egész város, egy szívvvel, egy lélekkel s ez a lelkesedés igazi, bármit beszéljen is az a néhány, lekonyult órral ballagó gyászvítez, a ki már eleve fogadásokat tett, hogy a főrendiház ismét leszavazza a javaslatot.

Mozgalom a tüntetésre.

Hogy a polgári házasság megszavazásának hira Aradon minő hatást keltett, azt főnebb megirtuk. Itt beszámolunk arról az igazán szép és nemestüntetésről, melynek az este tout Arad szemtanuja, sőt résztvevője volt.

Társadalmunk előkelőbb tagjai mozgalmat indítottak az iránt, hogy a liberalizmus e szép diadalának örömnepére a város kivilágitassék és fáklyásmenet zenével járja be a fő utcákat. A mozgalom nyomban rendkívüli kiadásunk megjelenése után a Zempléni yiterraszról indult ki s csakhamar testet öltött. Arad lelkes fiatalsága, élén Kiss Ferenczel, önként csatlakozott a mozgalom megindításához, és fáradhatatlanul küzdött az eszme megvalósulásán. Kevés volt az idő, jóformán eszközök is hiányoztak, de mégis tudtak találni módot, a mely sikerre, még pedig fényes sikerre vezetett.

Kora délután a következő proklamációk jelentek meg.

Polgártársak

A világosság győzött! A nemzeti ügy győzött!

Ha valaha, úgy ma van okunk hazafias lelkesedésünknek tüntető kifejezést adni!

Világítsuk ki ma este ablakainkat és mutassuk meg ezzel is, hogy a haza és a lelkiismeret szabadságának szeretete olthatatlan lánggal ég a város polgársága szívében!

Csakhamar ezután óriási plakátok fehérlettek a falon, buzdítva, lelkesítve a polgárságot. A falragasz szövege így hangzik:

Polgártársak!

Örömneppe lett a mai nap Kárpátoctól Adriáig.

Győzött a liberalizmus!

Milliók szívét áthatja a lelkesedés és diadal érzete, a mit hosszas és kitartó küzdelem árán vívtak ki hazánk nagyjai.

Eljen a legalkotmányosabb király!

Eljen a liberális kormány!

Eljenek a főrendiház és országgyűlés mindazon tagjai, kik ezen magasrangos győzelmet kivívták!

Tisztelt Polgártársak! Világítsuk ki ablakainkat! Gyülekezzünk ma este fél 9 órakor a tűzoltó-laktanya körül, honét zenés körmenettel bejárva városunkat, adjunk méltó kifejezést érzelmeinknek.

Tisztelettel

a rendező-bizottság.

A bizottság lelkes tagjai bérkocsikon bejárták a várost s úgy szórták szét a fent közölt felhívást.

A kivilágitás.

A liberalizmus, a szabadelvűség ülte az este diadalát. Ez alkalommal ismét bebizonyult, hogy a határtalan lelkesedés mire képes.

Az est beállta előtt alig néhány órával jelent meg az Aradváros lelkes és hazafias polgáraiból alakult bizottság felhívása, hogy a polgári házasság diadalára a város kivilágitassék, — mégis oly fényes és mondhatni páratlan eredmény lett e felhívás következménye, mintha hónapok óta készültek volna rá a város lakosai.

Az Andrássy-tér nyújtotta a legszebb látványt. Nem csak a kávéházak és vendéglők, a magánházak is — mintha csak egymást akarták volna tulliczítani — oly gyönyörűen voltak kivilágitva és azonfelül nemzeti színű zászlókkal feldiszitve. Igen szépen volt kivilágitva s város háza, csanádi palota, iparosház, Neumann palota, Zemplényi, Pohl, Nagy Lajos, Michl helyiségei stb.

A mellékutcák, mint a Választó-, Teleky-, Kápolna-, Flórián- és Halász-utcák valószínűleg nappali fényben usztak. Szépen voltak világitva azonkívül az Attila-, Tököly- és Szabadságterek is.

Mikor az óriási menet az Attila-térről megindult, már akkor a legszegényebb házacská ablakaiban is ott égett a gyertya, hirdelve, hogy az egész magyar nemzet üli a liberalizmus diadalát.

A menet.

Ha egy idegen ember, a ki még nem volt Aradon, megnézte volna a tegnap esti Aradot, és véletlenül az az uri ember uti élményeiről naplót is vezetne, bizonyára ezt írta volna be: „Arad igen kedves város, de nem lehet az utcáin járni, oly élénk.“

Csakugyan, mintha az a pár óra, mely alatt az örvendetes hír az egész városban elterjedt, még a súlyos beteg is lábra állította volna, olyan tömötték és zsúfoltak voltak az utcák, mindenfelé éltetve a legalkotmányosabb királyt és kormányt.

Fél kilencz óra tájban már az Attila-tér mindenrésze be volt töltve lelkes közönséggel, s kevés várakozással a Deák Ferenc-utca felé indult meg a menet, melynek élén a tűzoltók zenekara, utánok pedig a rendező-bizottság tagjai haladtak, s áttérve a Zrinyi-utcára, Müller Károly függetlenségi párti elnök lakása előtt állt meg.

Míg Mátyas a függetlenségi-párt névében üdvözi a pártelnököt abból az alkalomból, hogy a liberalizmus, az a liberalizmus üli diadalát, a melyért küzdött az egész magyar nemzet, s a mely a függetlenségi-pártnak is programját képezi.

Müller Károly megköszönve a szívélyes

EGYLETEK, TARSULATOK.

(*) Az aradi kereskedő ifjak közmuvelődési köre tegnap este tartotta választmányi ülését, melyen két fontos ügyet intéztek el. Először nagy lelkesedéssel vették tudomásul a nagyváradi kereskedő ifjak szives meghívását és elhatározták, hogy a június 19-én fognak a meghívásnak eleget tenni. Hogy az átrándulás minél fényesebb, minél inkább legyen az aradi kereskedő ifjak egyesületéhez méltóbb, egy szűkebb körű bizottságot választottak, melynek Wechsler József elnöklete alatt tagjai: Tedeschi Viktor, Lichtig Armin, Sonnenfeld József, Weinberger János, Zimmermann Ignác, Stern Jakab, Meer Lipót. Ennek a bizottságnak lesz feladata az átrándulás módozatait és mindenekelőtt az átiratot megszerkeszteni, melyben megköszönik a szives meghívást. A másik fontos (ez a hölgyekre vonatkozik) ügy, egy nyári táncmulatság megtartása mely legkésőbb július hó közepéig meglesz tartva. A választmányi ülés két fontos tárgya után, mely ügy Arad város közönségét, mely az átrándulásban mindenestre nagy számmal fog részt venni, úgy szép hölgyeinket közelebből érdeklí, véget ért.

TANÚGY.

Meghívó.

Az Aradvidéki Tanítóegyesület által kezdeményezett tápintézet létesítésére — ugyanezen egyesület f. évi május 31-diki közgyűlése Aradmező és Arad szab. kir. város nagyrödemű közönsége köréből 600 tagból álló nagy bizottságot választott. Van szerencsénk ezen bizottság mélyen tisztelt tagjait f. hó 24-én d. e. 10 órakor, az aradi városház dísztermében tartandó értekezletre tisztelettel meghívni.

Együttal ezen ugy társadalmi, miként erkölcsi kihatásában nagy horderejű, hazafias ügy érdekében felkérjük a bizottság érdemű tagjait, hogy lehetőleg teljes számban méltóztatnak az értekezleten megjelenni, melynek tárgyai:

- 1. Elnöki megnyitó és a tápintézet eszméinek megismertetése.
2. Az alapszabály-tervezet bemutatása, esetleg elfogadása.
3. A tápintézet tervezetének előterjesztése.
4. A költségeknek miként leendő beszerzése.
5. 12 tagból álló végrehajtó-bizottság megválasztása.
6. Egyéb intézkedések.

BOHUS ZSIGMOND, fővédnök. MÁDAI MÁTYÁS, az Aradv. Tanítóegyl. elnöke.

(-) A városi kereskedő tanulók. évváró vizsgája ez evben f. évi június hó 24-én az az vasárnap délelőtt 9-től 11-ig lesz megtartva. Az első osztályban a vizsgálat 9-10-ig, a második és harmadik osztályokban pedig 10-11-ig fognak megtartatni a városi polgári fiúiskola helyiségében.

(-) Vizsga. Léva yné-Városy Gizella magánintézetében a idei évváró vizsgálat szombaton, folyó hó 23-án fog megtartatni az intézet helyiségében, Templom-utca 13. szám alatt.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ A pécskai gyilkos a kuriánál. A törvényszék tavaly kötéhalálra ítélte Pontea Lázár pécskai származásu makói kórházi szolgát, aki éjnek idején a nyitvahagyott ablakon át bemászott Csala János kórházi gondnok hálószobájába és az alvó embert meggyilkolta. Ponteát, a kiről érdemes feljegyezni, hogy maga kiszolgált csendőr, az apja pedig emberölésért szintén ült börtönt, az elsőbíróság rablógyilkosság címén ítélte el, mert kiderült, hogy Csala életének kioltása után annak ékszerreit is elrabolta. Mikor azonban a bűnpör a kir. tábla elé került, itt elfogadták a gyilkosnak azt a védekezését, hogy ő csak lopni akart és csak a midőn már bent volt a szobában gondolt arra, hogy bosszúból agyonüti Csala, a ki az nap összeszidta a kórházban nála látogatóban járt szeretőjét, Káló

Róza parasztleányt. Így a másodbíróság csupán emberölést és lopást állapítva meg. 15 évi fogság büntetést szabott ki. Tegnap foglalkozott az érdekes bűnpörrel Sebestyén Mihály kuriai bíró előadása mellett a legfőbb törvényszék, mely ugy állapította meg a tényállást, hogy Pontea a kiészelt rablás sikere érdekében előre gondolt arra, hogy Csala életétől megfosztja és így rablással párosult szándékos emberölés címén hozta meg az ítéletet. Ez alapon a kuria Pontea Lázár életfogytig tartó fogság büntetéssel sújtja.

§ Margitka fülbevalója. Egyedül áldogált az utcán Kovács Margitka aradi kis 5 éves leánya, mikor Gulyácsi Magdolna vén asszony adoment hozzá, beszédbe ereszkedett vele és ezalatt kivette arany függőjét füléből. Tegnap ez ügyben végtárgyaláson szembesítették a kis Margitot a vén asszonnyal, mikor is a leánya ráismert Kovácsnéra, ki füléből kivette függőjét. A függő ezalatt mint rendesen lenni szokott — Weisz Dávidnál volt. Kovácsné pedig 14 napig fog ülni.

§ Mikor legolcsóbb a kukorica? Brezse Flórián és társai, székudvari lakosoknak elfogyott a kukoricájuk. — Osszeültek tanakodni, miképen lehetne olcsón beszerezni kukoricát. Végre is abban egyeztek meg: nincs más mód hátra, mint lopni és loptak is. — Ezért az olcsó beszerzésért Brezse Flórián és társai 1 hónaptól 6 hónapig terjedő börtönt kaptak.

§ Lopás mulatságból. Berzován az utóbbi időben igen gyakoriak voltak a lopások. Ezen aztán Baltyán Toma és társai annyira felbuzdultak, hogy elhatározták; ők is fognak lopni. Először is Grosz Lipót saktértől loptak 8 libát, ugyancsak ők Olár Petrutól 8 méhkast loptak és még többektől mindenféleit csenegettek. Ezért a különös divatu mulatságot Baltyán Toma 5 hónapot, társai 2-től 4 hónapig terjedő börtönt kaptak a tegnapi végtárgyaláson.

TÁVIRATOK.

Komócsy temetése.

Budapest, június 21. (Saj. tud. táv.) Komócsy Józsefet nagy részvét mellett temették el és óriási közönség kísérte a végső útjában. Rákossy Jenő a halottas háznál, a sírnál pedig Abrányi Emil beszélt nagy résztvevő közönség mellett.

Klebensberg sajtópöre.

Budapest, június 21. (Saj. tud. táv.) Klebensberg Zdenkó gróf sajtópere folyik most a kolozsvári törvényszéknél, mely szerint Klebensberg Zdenkó gróf a Pesti Napló mult év októberi számában közölt cikkében keményen neki ment a kolozsvári törvényszéknek, ügyészségnek, kir. táblának, vizsgáló bírónak. Kozma főügyész sajtópert indított e miatt Klebensberg gróf ellen és négy rendbeli rágalmazás vétségével vádolta. A vádlottat kihallgatták és felolvasták a vádlevelet is. A tárgyalás valószínűleg hajnalig fog tartani.

Wekerle diszpolgársága.

Szathmár, június 21. (Saj. tud. táv.) Mozgalom indult meg városunkban, hogy Wekerle Sándor miniszterelnök a legközelebbi közgyűlésen Szathmár város diszpolgárává választassék.

Felmentett nyomdász.

Prága, június 21. (Saj. tud. táv.) Duka Ferenczet, a ki az omladina perben volt elítélve, súlyos tüdőbetegsége enyhető körülményül lett betudva és ezért felmentették.

KÖZGAZDASÁG.

= Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1894. évi június hó 20. Hízott sertésárak: 1. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgon felüli sulyban) 43.5—44. krig. Öreg közép (páronkint 300—400 kilogramm sulyban) 44.—44.5 — krig. Fialat nehéz (pönt 320 klgon felüli sulyban) 46.5—46.5 krig. Fialat közép (pönt 251—320 klg. sulyban) 44.5—45 krig. Fialat könnyű (pönt 250 klg. terjedő sulyban) 44.—45. krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) 43.5—44.5 krig. — Közép (pönt 220—280 klg. sulyban) 44.—45. krig. — Könnyű (pönt 220 klg. terjedő sulyban) 43.—45. krig. — Szerbiai: Nehéz (pönt 260 klg. felüli sulyban) 44.—45. krig. Közép (páronkint 220—260 klg. sulyban) 44.—44.5 krig. — Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő sulyban) 43.—44. krig. Sertéslétszám 1894. június hó 18-án volt készlet 186,729 darab. 1894. június hó 19-én felhajtott: 4494 drb. 1894. június 19-én elszállított 1196 drb. 1894. június 20-án maradt készletben 190,027 drb. — A hízott sertésüzlet irányzata: Csendes.

Szeszüzet.

— Június 21. —

Mai jegyzéseink: Készaru nagyban nyers szesz 54.25, kicsinyben 54.75 hordó nélkül. per 100 liter %, beleértve 35 frt fogyasztási adót.

Budapesti gabnatózsde.

— Az „Aradi Közlöny” távirati tudósítása. — Budapest, június 21. d. u. 5 óra.

Table with columns: Gabona, faj, Irányzat, kilogramm frt. Rows include Buza, Rozs, Árpa, Zab, Tengeri, Káposzta-repeze, Köles, and various other grain types.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén

Budapest, 1894. június 21.

Table of exchange rates for various currencies and commodities like Magyar aranyjárdék, Magyar koronajárdék, Magyar arany, Magyar ezüst, etc.

IDEGENEK NÉVSORA.

— Június 21. —

Fehér Kereszt szálloda: Székula Zsigmond kereskedő, Budapest. Weisz A. iparos, Besztercebánya. Három Király szálloda: Korb István gépész, Budapest. Ferber N. kereskedő, Dobra. Buda István segédjegyző, Kurtios. Jung Péterné jegyző neje, Nádás. Vasúti szálloda: Ney Salamon bérlő, Apáti. Löwinger Ignác bérlő, Gurba.

Felölös szerkesztő: Vass Géza.

